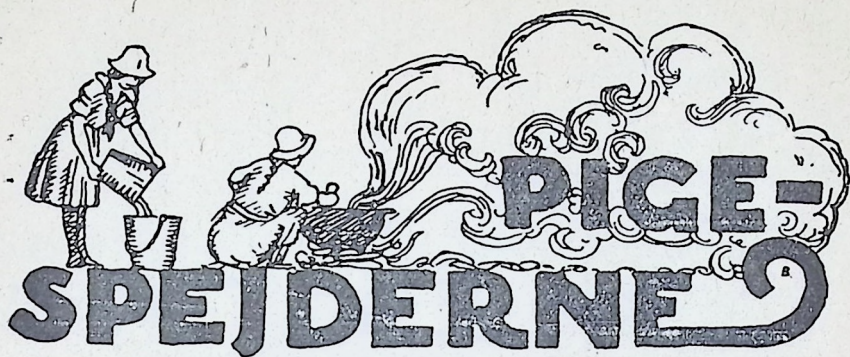

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J.-M. WILLER, Lindeallé 4, Horsens.

Nr. 9.

Oktober 1926.

9. Aarg.

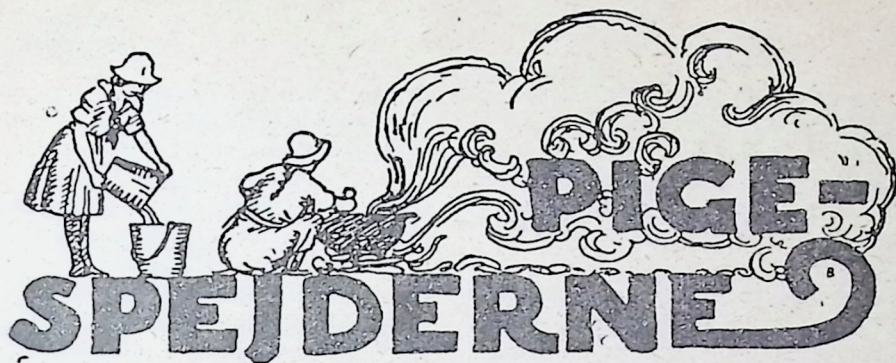
INDHOLD

Brahe-Trolleborg. — Chefbesøg, Mavemuskler, Pedaler og Tyggegummi. — Fra den sidste Aften paa Brahe-Trolleborg. — Det skandinaviske Førerstævne paa Brahe-Trolleborg. — Fra den internationale Conference i Amerika 1926. — Landet over.

Great Hall, Camp Edith Macy, Amerika.

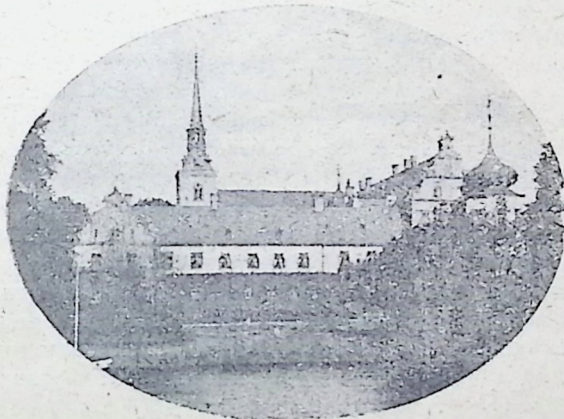
UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J.-M. WILLER, Lindeallé 4, Horsens.

Nr. 9.

Oktober 1926.

9. Aarg.

BRAHE- TROLLEBORG

Følgende Foredrag om Brahe-Trolleborg blev holdt af Grevinde Reventlow ved Lejrbaalet en af de første Aftener paa det skandinaviske Forerstævne. Det vil sikkert interessere alle danske Pigespejdere at læse om det Sted, hvorfra vi faar saa meget godt, og hvor vist snart de allerfleste af os har oplevet de dejligste Spejderlejre og nydt de smukke Omgivelser, som vi er kommet til at elske.

De har vist allesammen gaaet her i Gaar og i Dag og set paa dette gamle Hus og tænkt paa, hvem der vel i Tidernes Løb kan have boet her, hvordan de Mennesker har været og set ud — og hvad de har tænkt og bedrevet.

Naar man kaster en Sten i Vandet, slaar den sine Ringe omkring sig, der efterhaanden forsvinder paa Vandets Overflade, men naar der kommer Mennesker, der dur noget i Samfundet, slaar de Ringe, som aldrig forsvinder. De sætter deres Præg paa Livet indefra udadtil, til selv de yderste Mure bære Vidnesbyrd om, hvem der har været og

levet der. Om de Mennesker, der har sat deres Præg paa dette gamle Slot, vil jeg fortælle Dem lidt.

En af de mange, der har skrevet Brahe-Trolleborgs Historie, begynder saadan:

„Paa en Holm i den fiskerige Nørresø omgivet af grønne Skove laa fordum et af Landets rigeste Cistercienserklostre.“

Kan De ikke se Menneskene komme hertil — det var omtrent i Aaret 1150 — ridende, udsendte af deres Biskop for at finde et Sted, der var vel egnet til at bygge et Kloster paa. — Jeg tænker

mig, at de kom ridende ned over Fyns Østkyst, og at de blev henrykte, da de saa dette Sted ligge neden for dem. Der var Skove, der borgede for Vildtet, Søer, der lovede rigt Fiskeri, som de absolut skulde have for deres Fastetider, og saa laa Stedet saa lunt og dejligt, at de kunde haabe paa et godt Agerbrug. Munkene vilde gerne hjælpe Indbyggerne med aandelig Føde, men de sørgede altid for, at de kom til at bo paa et Sted, hvor de ikke selv savnede nogle af Livets Goder — hvor den legemlige Føde var let og behagelig at faa.

De begyndte med at bygge en Kirke, bagefter Boliger til sig selv. Den første Abbed, der regerede Holmekloster, som det blev kaldt paa Dansk (det hed i Virkeligheden Insula Dei — Guds Ø), hed Abbed Thomas. Han var med til at underskrive Kong Valdemars Frihedsbrev til Odense Kloster — og 1184 Kong Knud d. Stores Stadfæstelse af samme.

1243 blev Holmekloster afbrændt af Hertug Abels Folk fra Arreskov. Dette Aar begyndte Krigen mellem Kong Erik og Hertug Abel, og de gjorde hinanden saa megen Skade som muligt med Brand, Mord og Plyndring.

Nær Holmekloster laa der et Nonnekloster, det formodes at have ligget i den nære Kirkeskov. Der gik en underjordisk Gang fra det ene Kloster til det andet, og Kirken her benyttedes af begge Klostre.

I gamle Dage var det Skik og Brug, at det første Dyr, der løb over det Sted, hvor det var bestemt, at en Kirke skulde bygges, blev fanget, slagtet og gravet ned under Kirken. Paa Holmekloster var dette Dyr et Lam, og der fortæltes, at man tidt hørte dette Lam spille paa Orglet ved Midnatstid.

Den saakaldte kullede Greve, Grev Gert, var meget gavmild mod Holmekloster, saaledes at det i 1286 (under

Abbed Jacob) kom til meget Jordegods.

Den næste Abbed, som Historien omtaler, hed Tue — 1400 — og hans Gravsten er endnu i Kirken. Han var en meget flittig Mand, og under hans Regimente blev der lavet Skoler, Markerne blev særligt veldrevne og mange Gæster kom til Insula Dei.

Den sidste Abbed, der levede her, hed Vælling, et Øgenavn Munkene gav ham, fordi han lod Grøden koge for tynd til dem. Da han klagede til Biskoppen i Odense derom, tilbød denne at bytte Øgenavn med ham, i Fald han hellere vilde kaldes Skaldenakke.

Ved Reformationen i 1536 blev Munkesænet afskaffet, og Klostrene indtaget, saa den sidste Abbed maatte flygte herfra. Han forbandede Klosteret og sagde, at Kirken engang skulde brænde, naar den var fuld af Menneker. Inden den Tid var Grevens Fejde begyndt i 1533, som ødelagde hele Landet, og da Klosteret kom under Kronen, blev Bønderne kede af det. De foretrak Klosterets milde Styre for Herremændenes krigeriske Regimente, skønt Træhesten først kom 100 Aar senere og Skampælen ligeledes; men Bonden blev regnet til Besætningen ligesom Kreaturerne.

Det er ikke bekendt, hvem der har styret Holmekloster for Staten, men i Aaret 1538 pantsatte Kong Kristian III det til Klemens v. d. Wisch for 9000 Mk. — dog allerede 2 Aar senere solgte Kongen det til Jakob Hardenberg den Rige for 42000 Mk. Efter ham arvede hans Enke det, den slemme Fru Sophie Lykke. Om hendes ubarmhjertige Færd mod Bønderne tales endnu. Hun faldt imidlertid i Unaade ved Hoffet, og Æskild Oxe fik Holmekloster.

Efter ham kom Frans Brockenhuus, den lærde, rige Adelsmand, der med Daniel Rautzau deler Æren for Sejren ved Svartea, om hvilken der siges, at

en stoltere Sejr har aldrig nogen dansk Hær tilkæmpet sig. Efter hans Død 1555 overtog Dronning Dorothea Holmekloster. Hun var kendt for sin Skønhed, Stolthed og Herskesyge. Hendes Søn Frederik II pantsatte det atter til den for sin Rigdom som for sin Lærdom berømte Adelsmand Henrik Rantzau. Han kaldte Holmekloster Rantzauholm og boede her meget sammen med sin Ven Tycho Brahe. Han var den første her i Landet, som samlede paa Oldsager, havde et Bibliothek paa 7000 Bind — haandskrevne Bind — interesserede sig for alt mellem Himmel og Jord og talte blandt sine Venner ogsaa en Mand som Martin Luther.

Ved hans Død fik hans Søn Rantzauholm, og efter ham hans Datter, Anne Lykke, en mærkelig ærekær Kvinde, der absolut vilde giftes med Kronprins Kristian, den senere Kr. V. Kongen lod hende sætte i Fængsel for hendes ikke adelige Opførsel. Senere giftede hun sig med Knud Ulfeldt. Efter hende arvede hendes Broder Rantzauholm — Frands Lykke — og efter hans Død den bekendte Kai Lykke. Han var meget smuk og ond, der siges, at han smed sin Kæreste ud af Vinduet. Her paa Holmekloster byggede han Avlsgaarden — altsaa Spejderlejren — og førte et muntert Liv med mange Gæster. 53 Personer var til daglig Spisning paa Gaarden. Han havde mange Tjenere, Pager, Lakai, Trompeter, Skytter, 3 Kuske, 17 Stalddrenge, 1 Bøsse-mager, Drejer, Smed og Maler, 3 Spindepiger, Fadeburspiger og Malkepiger. Han holdt et Bryllup for en Ven. Til dette Bryllup købtes der alene 3 Bøger Guld for at forgylde Postejer, Tærter og Sukkerbrød. Der blev trykket 3 Oksehoveder Vin og 20 Tønder Øl.

Kaj Lykke skrev i et Brev, at han vilde elskes af Landets fornemste Dame. Dette tog Kongen ilde op, og han blev

dømt til Døden (in Effégie) brændt for Majestætsfornærmelse i København. Medens mange Mennesker saa paa det, blev hans Billede af Voks og Træ i Legemsstørrelse halshugget ganske som han „her udi Byen selv sidst gik og stod“. Efter ham købte Christoffer Gabel Gaarden, men boede her ikke. Kun hans Hustru Ermegaard levede her om Sommeren.

Nu skifter Rantzauholm Navn igen, da den fra Christoffer Gabel gaar over til Fru Birgitte Trolle, der mageskiftede det med Kongen for en anden Gaard, Torbenfeldt. Hun var gift med Mandrup Brahe, som tidligt døde. Enken førte et lystigt Liv i København, hun var en god Ven af Griffenfeldt, og der findes en Del Breve skrevet til ham, som er daterede fra min Residens Brahetrolleborg (hun var nemlig gift Brahe Mandrup Brahe). Hun døde her paa Trolleborg 1687. Efter hende kom hendes Broder Corfitz Trolle, og efter ham hans Søn Frederik Trolle, der efterlod sig et smukt Navn paa Egnen ved Oprettelse af Hjem og Skoler og betalte selv Skolelærerne og bestemte, at Børnene skulde lære at læse og skrive og undervises „fornemmelig i deres Saligheds Sag“.

Efter hans Arvinger fik Conrad Greve Reventlow Godset og efter hans Død hans ældste Søn Christian Ditlev. Det var, da Faderen fik det, grundigt forfaldent. Der boede Svaler i Riddersalen, ingen Vinduer. Det var et stort Arbejde at faa det sat i Stand, det hele truede med at styrte sammen, i den store Sal manglede Loft og Gulv. Skylden for dette tilskrives Krigsaarene og Trolles Eftergivenhed for hans Skriver Hansen Kragstrup, der berigede sig selv og ejede mange Gaarde. Hvordan man levede ved Kragstrups rige Bord, fortæller Mikkel Hansen Jernskæg i en Rejsebeskrivelse, han blev trakteret ved Faaborg.

Med Landets Kærne, Saft og franske
Riges Most,
som ejes inden Dør med Smør med
Flæsk og Ost
med Kylling, stegte Fugl, med Vaffel
og Smaakager,
som Hustruen saa vel. besukred, læk-
kert bager.
Den Markrel, Sukkerfisk med Sukker-
ærter sød,
Med meget mere godt, som vi hos Man-
den nød.

Christian Ditlev Reventlow klagede hos Kongen over Gaarden, idet han skrev: „Baron Trolle havde som bekendt ikke af Gud faaet den Forstand, at han kunde selv tilse sine Sager!“ Bønderne var bragte til Tiggerstaven, Kirkerne ikke vedligeholdte, Skovene skamhuggede. Chr. D. ordnede alt igen, købte Jord og administrerede godt. Han var General og en Ven af Prins Eugen i Savoyen og sloges med ham ved Casano og førte flere Gange Overbefalingen i hans Sted. Han ledede den skaanske Krig og flere andre. Til sidst efter Felttoget mod Svenskerne, da han havde forfulgt dem helt til Holsten, blev han Overpræsident i Altona. Der blev han gift med Margrethe Brockdorff fra Hardenberg. Hun var nærig, rig og almindelig forhadte, Guldsmager og blandede sig i alt for at spare Penge. Trods alt dette elskede hun sin Mand og rejste, da han blev syg, paa en Rejse til Florents med Kongen med Ilpost Dag og Nat om Vinteren uden Hvile. Efter Københavns Brand hjalp han at bygge den op igen. Hans Efterfølger og Søn Conrad Ditlev Reventlow giftede sig med Vilhelmine Augusta Slesvig Holsten, med hvem han havde 7 Børn, som alle levede her paa Trolleborg. Han fik mange Hverv og levede et flittigt Liv, og der kom mange Gæster til Trolleborg. Han var en stille Mand med et varmt Hjerte for sine Undergivne — og velgø-

rende. I Familien blev han kaldt „der Gute“. Da hans Søn giftede sig, hilste Bønderne ham med det Tilraab: „Bliv som din Fader!“ Conrad Ditlevs næstældste Søn Johan Ludvig arvede Trolleborg efter ham, da den ældste Søn Statsministeren Christian Ditlev fik Pederstrup og Christianssæde. Johan Ludvig blev født 1751 og blev meget vel opdraget. Studerede i Leipzig sammen med Broderen. Han havde et stort og rigt Hjerte og vilde, at alle Mennesker skulde have det godt. Han sammenkaldte sine Bønder for i Forening med dem at ødelægge Træhesten, Gabestokken og Torturretskaber, de slemme Tugtemestre, som havde forvoldt mange Kvaler. Han havde selv aldrig Penge, fordi han hjalp alle, der kom til ham. For at lære sine Bønder rigtig at kende, gik han tidlig om Morgen og om Aftenen, ofte ledsaget af sin Hustru Sybille, rundt til dem i deres Huse og snakkede med dem — i hine Tider utroligt. De syge saa han daglig til, de trængende bragte han selv Mad. Især Børnene stod hans Hjerte nær, og han gav ofte Fester for dem; men ikke alene Fester, ogsaa deres Opdragelse tog han sig af. Han indførte den daglige Skolegang — før havde det kun været, naar det passede — og byggede gode, sunde Skoler og ansatte Lærere. Han lavede Klasseinddelingen og havde Regning som Hovedfag. Hans Skoler vandt alm. Anerkendelse og blev Forbillede paa alle senere indrettede Skoler. Han uddelte Bøger, Skrivemateriale og Gaasepenne til Børnene som Flidspræmier.

Han og hans Broder, Statsministeren, arbejdede stadig paa at ophæve Hoveriet — og de var naaet saa vidt, at han i 1788 kunde frigive sine Bønder. Den 14. September holdt han en stor Fest paa Brahetrolleborg. Gaarden var smukt pyntet med Løv og Blomster. Det maa have været et dejligt Syn, at se den

Mand staa en klar og smuk Høstdag i denne Forsamling af forbavsede, lyttende Mennesker, der pludselig var kaldt sammen, og tale til dem; til sine Bønder og Venner, som ikke længere skulde være hans Bønder, men frie Mennesker; frie til at leve deres eget Liv uden Afgifter og Trældom mere.

„Ingen“, sagde han, „foragte den anden for de Vilkaar, han er i; det er ikke Pladsen, men Maaden at udfylde den paa, der gør os agtet og elsket!“ Og saa træder Bønderne frem en efter en for at modtage Skødet paa deres Jord af hans Haand. Han slutter Beskrivelsen af denne Dag saaledes: „Hvorledes udtrykke dette, jeg saa levende føler, dette Øjeblik er det lykkeligste i mit Liv. 510 Tønder Hartkorn udskiftet, givet væk, alt Hoverri ophævet, Tiendet bortfaldet,“ — Gaarden, der saa blev bygget, blev opkaldt af Baggesen, som var en af Husets Venner. Lykkesæde, Stilledal, Oldingshville, Hædersdal, Æresæde, Blidegn, Susaa, Ladefylde, Aksglæde, Høsthaab, Flidsager, Korinth, Theben, Sviben o. s. v. Hans højeste Ønske: at skaffe Fyn et Semenarium, blev opfyldt. Det byggedes i Nærheden af Egneborg og havde mange Elever, deriblandt Peter Willemoes.

Her kom paa hans Tid mange interessante Gæster til Brahetrolleborg. Johan Ludvig døde 1801 1. Marts her. Sander skrev et Digt over hans Død, hvori det hedder:

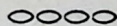
Her til denne Gravhøj skal jeg ile,
naar en Tvivl om Dyd forfølger mig.
Her ved denne Gravhøj vil jeg hvile,
naar den hele Verden glemmer dig.
Sig os Grav, hvad var hans Id, hans
Hæder

Venner, Børn og Bønder træde frem:
„Kun for os at skabe Livets Glæder
og højmodigt selv at savne dem.“

Med denne Mand vil jeg slutte Fortællingen om, hvem der har boet her,

fordi jeg gerne vil, at De husker ham — jeg synes, han fortjener det, som alle de Mennesker gør, der sætter deres eget Jeg til Side for deres Medmennesker. Og hvis Stenene kunde tale, saa vilde de sige, at aldrig har her levet et mere uegennyttigt Menneske. Jeg er glad over, at vi har ham til Forbillede, at vi har saadanne Mennesker af se op til. — Og et til kan vi lære af ham: ikke at tro, at vi behøver at vente paa Døden for at komme i Guds Rige. Baade Johan Ludvig og hans Broder Christian Ditlev Reventlow — de havde Himmelen her paa Jorden, de var lykkelige og frie Mennesker der vidste, at de Ord, Jesus sagde for 2000 Aar siden, de er de samme endnu: „Se Guds Rige er indeni Eder.“

Lad os lære det fra dem — at være glade — og lad os tage denne Glæde med os fra dette Sted, hvor de har levet og saaet den — lad os alle lære at have Guds Rige i os — nu — det vil give os den Glæde og den Kærlighed, som de havde, og som lærte dem at omfavne hele Verden med Kærlighed. Og har vi denne Kærlighed, saa vil vores Liv ogsaa sætte det rette Præg paa de Steder, hvor vi kommer hen; thi Kærligheden faar: „Ørkenen og de tørre Steder til at glæde sig, og den øde Mark til at fryde sig og blomstre som en Rosengard.“

Chefbesøg,
Mavemuskler, Pedaler og
Tyggegummi.

—o—

Ingen Rejsende, der til Lands eller til Vands, gaaende eller kørende i krum eller lige Linie, har bevæget sig fra et Punkt til et andet, har været mere oplagt til sit Foretagende end den — iøv-

rigt ubetydelige — Person, der skriver dette, og som Lørdag den 18. Septbr. med nypudsede Distinktioner og saa godt som ren Fløjtesnor drog mod Syd for at deltage i Vordingborg Troppens Fødselsdagsfest næste Dag. Nu skal du, min Læser, ikke lægge Bladet til Side og mumle harmdirrende: „Sandelig, om jeg bryder mig om at læse, hvor mange Liter Chokolade Vordingborg Troppen kan fortære eller om, „at de drog hjem et lyst Minde rigere“! For selv om du ikke deltog i denne for Troppen saa begivenhedsrige Dag, saa kunde du maaske alligevel lære noget af de lagtagelser, som den ubetydelige Rejsende gjorde ved Turneringen, der afholdtes i Anledning af Troppens 6-aars Fødselsdag (Troppen skulde ved Turneringen dokumentere, om den var kommet en Smule videre end den uforglemmelige Søndag for 6 Aar siden, da den saa Dagens Lys). —

Stege-, Stubbekøbing- og Præstø-Pigespejderne var inviteret og indfandt sig Søndag Morgen. Du ved, hvordan en saadan Turnering foregaar! Man stiller sig op til Parade efter mange Parlamenteringer frem og tilbage, om hvilken Rækkefølge Troppene skal staa i, man søger at trække Maven ind, rette til højre og huske, om man skal præsentere med højre eller venstre Arm. „Værtstropsføreren“ siger velkommen, og Gæstetropsførerne udtrykker vedholdende og krampagtigt deres Glæde og Begejstring over, at de maatte komme, og saa marcherer alle mere eller mindre taktfast(!) afsted til Turneringspladsen. Paa dette skæbnsvangre Sted trækkes Lod om, hvem der skal splejse, signalere, kaste med Redningsreb etc. og det er saa mærkeligt indrettet, at det altid er den daarligste paa Holdet, der trækker Loddet.

Ynglingen, der skriver dette, funge-rede som Dommer i Signalering og fik

derved Lejlighed til grundigt at sætte sig ind i en ganske ny Art Mavesignalering, som en af Ø-Troppene praktiserede her første Gang og vist nok selv har opfundet. Da det maaske vil kunne interessere min Læser at høre nærmere om dette ny Signaleringsystem, skal jeg søge at forklare det: Baade Afsender og Modtager holder Flaget paa Maven og fører det i næsten umærkelige og usynlige Bølger fra Øst til Vest og omvendt. Der opnaaes herved, at Armene ikke bliver saa trætte og udmattede, som ved den ellers saa unaturlige og opstrakte Stilling; men det siger sig selv, at man maa tage Maveskindet til Hjælp, kun ved nøjagtig Slapning og Stramning af Mavemusklernes naaes det ønskede Resultat. — En anden Trop demonstrerede en ny Form for Kast med Redningsreb, hvorved der aabner sig Muligheder for, at ikke alene druknende Mennesker kan faa Hjælp, men ogsaa Folk, der af Vanvare er kommet op i et højt Træ, hvorfra de umuligt kan komme ned, kan blive reddede. — Jeg tror ikke, Formiddagen bød paa flere Præstationer, hvorfra du, kære Læser, kan drage (Lære). — Fra 12—2 spiste Gæsterne rundt om i Byens mange gæstfrie Hjem, som der saa smukt skrevet staar i de lokale Blade. —

Medens Solen stod højt paa Himlen, og Byens berømte Regiments Musikkorps spillede, samledes Spejderne atter for at fortsætte Konkurrencerne i Samaritergerning, Forhindringsløb og en selvvalgt Opgave. En af de sjællandske Troppe (nomina sunt odiata!) viste sig at være saa praktisk, idet den udsatte en Sølvpåse for den bedste Nødhjælp. Da det maaske ikke staar min Læser klart, hvori det praktiske bestaar, skal til nærmere Forklaring være sagt, at denne Trops Samaritan var en Elev af Souschefen og som saa-

dan altsaa maatte vinde i dette Turneringsfag. Hvem skulde have anet, at den paagældende Trop var saa udspekuleret. Den selvvalgte Opgave var maaske det morsomste af alt at betragte. Det viste sig her, at alle Stegensere — ogsaa de, der for længst er kommet ud over Rekrutstandpunktet — kunde lappe; Stubbekøbing byggede et solidt Blokhus a lá Familie-Journal af brugte Tændstikker — det tog sig nydeligt ud i den klare Septemberluft med det blaanende Sund i Baggrunden. Vordingborgenserne, der sandsynligvis har hørt noget om, at man ved Førerstævnet i Sommer bagte Kager til samtlige 550 Deltagere i Kikskasser, bagte Sandkager til det taknemlige Publikum i en Ovn, fremstillet af kun lidt brugte Sardinaaser, Her gjorde ogsaa Folket fra Præstø sig bemærket. De havde ved Hjælp af et Baal, noget Mel, lidt Spyt og en Pind frembragt noget, der saa godt ud, og som de selv kaldte Brød. Men da Dommerne følte sig lidt-tyngede og besværede i deres Maver af de klæbrige noget, der sad paa Pinden, blev det nødvendigt at bruge en anden Betegnelse for Frembringelsen — „Dansk Tyggegummi“ blev det døbt — og det gav en fin Karakter. — Efter et meget pudsig Forhindringsløb, kom Stubbekøbingerne i Misstemning og vilde hjem. Hverken Bønner, Trusler eller Løfter om en Tur i Gaasetaarnet og en Slikpind til Deling kunde overtale dem til at blive, de *vilde* hjem. De tilbageblevne Gæster gik nu atter til de gæstfrie Hjem med strenge Paabud om at møde paa Hotel „Valdemar“ Kl. 7 $\frac{1}{4}$ prc. —

Grunden til, at Læseren endnu ikke er blevet underrettet om, at baade Chefen og Souschefen besøgte den guldgasblinkende By denne Dag, er ikke den, at jeg har glemt eller negligeret denne i Troppens Historie saa vigtige Begivenhed, men den, at jeg vilde gem-

me Beretningen tilsidst, ligesom Læseren gemmer Flødeskummet paa Lagkagen til det sidste. Desværre kan jeg ikke give gode Raad med Hensyn til, *hvordan* man faar Chefen overtalt til at besøge en Trop; det er saare svært, kræver meget Hovedbrud og gentagne Apeller til Chefens ellers udmærkede Hukommelse; men jo større Møje det har kostet, jo længere Tid, det har varet, desto herligere er det, naar hun kommer, og er saa endogsaa Souschefen kommet med, maa enhver indrømme, at Lagkagen er forsynet baade med Flødeskum og Syltetøj. —

Præcis paa Slaget 7 $\frac{1}{4}$ flokkedes Syd-sjællands og Møens samtlige blaa Spejdere om deres Chefer, spændt afventende Resultatet af Dagens Konkurrencer. Der skubbes og puffes, der hviskes og tiskes, der rødmes og blegnes, og Hjerterne banker. Man stiller op til Parade, og — nu træder Chefen frem og forkynnder Resultaterne. Vordingborgs Hold over 14 Aar og Præstøernes Hold under 14 Aar har vundet 1. Præmierne. Hurra for Sejrherrene. Man samles om et Vrag af et Flygel, der staar i et Hjørne i Salen. Chefen spiller, og Spejderne synger med en spændingsudløsende Begejstring. Ganske vist mangler Musikinstrumentet Pedaler, men en Spejder tilbyder at lade sig benytte som saadanne, og det gaar udmærket. Men Klokken er mange, Chokoladedrikningen begynder. Troppens Skjald har skrevet en Sang, og der tales for Spejdersagen, Spejderchefen, Souschefen, Dommerne og Fødselsdagsbarnet. Stemningen er høj, og Tiden gaar kun altfor hurtigt. Pludselig bryder Cheferne op; i den mørke Port staar Spejderne og stirrer og stirrer efter Automobilen, der bortfører de to, der har givet Dagen sit festlige Præg.

Fødselsdagsfesten er forbi.

(Forts. Side 114).

Fra den sidste Aften paa Brahe-Trolleborg.

Af alle de smukke Ord, der lød som Tak ved det sidste Lejrbaal, vil den finske Chef Frk. Hagmans Tale staa som den smukkeste Hyldest, der er bragt vor Chef.

„Fröken Flagstad!

Mig har tilldelats det angenåmme oppdraget, att till eder, Fröken Flagstad, vår algrärea Lägerschef, framföra al-las vår tacksägelse—. Det är med värdnad och beundran vi hafve sett eder dagligen, från tidligt på morgonen in-till sena kvällen hava omsorg om allt och alla.— Ni står för oss alla som ett manande exempel på ständig redobogenhet. — Hur mycket hafva vi icke lärt oss af edert lugna, men tillika säkra sätt, att arbeta just sådant, som grunder sig paa scouttidens fullkomliga

tilllämpning.— I synnerket hafva vi beundrat eder stora anspråkslöshet som vi måtte taga till förebild i vårt framtida arbete och uppträdande. Vi hafva af hela vårt hjärta glatt oss öfver eder outtömliga vänlighet, över edert soliga leende, som envar af oss, till och med den minsta, har fått del af.

Lyckligt det land, som äger sådana döttrar, lyckliga de scouter, som under eder ledning få strava till sitt höga mål.

Emottag, Frk. Flagstad denne blomsterhyllning, som en gärd av vår djupt kända tacksomhet emot eder.

Ett trefalldigt tack för Fröken Flagstad: Tak — Kütos, Kütos, Kütos.

3 finske Forere, i Midten den finske Chef.

Det skandinaviske Førerstævne paa Brahe-Trolleborg.

(Fortsat.)

Hvilket Liv der herskede over Lejrpladsen hver Aften — og Spænding for hvor mon Baalet skulde være? Vi nøje-

des nemlig ikke med den gamle Lejrbaalsplads, nej, Pladsen skiftede ustandselig efter de Optrædendes Behov — og

de kunde altid faa deres Ønsker m. H. t. Omgivelser opfyldte, for kan man faa smukkere og bedre Rammer om et Lejrbaal end de, Trolleborg Parken kan give. Sletter, Bakkedrag og store Træer kaber naturlige Scener. Utroligt, at vi fik Lov til at færdes saadan dernede paa Engene og Skraaningerne, for det kunde desværre ikke gaa helt sporløst hen.

— Hvem, der havde det bedste Baal?

— Ja, det er umuligt at svare paa; de var dejlige alle og ret forskellige, saa det er ikke let at sammenligne dem.

Der var meget, meget mere, men det er umuligt at faa det hele med. Nødig forlod man Baalpladsen i de smukke Sommeraftener, men Kl. 11 slukkede Nattevagten Lyset i Laderne og krævede Ro — og man kunde egentlig saa udmærket sove, dejlig træt af Dagens mange Oplevelser.

Alt for hurtigt kom den Dag, da Lejren skulde brydes. Ak, hvor var det trist at skulle sige Farvel til alle sine nye Venner, men overalt hørte man Farvel'et ledsaget af et „og paa Gensyn“! For det var vi alle klare over, at

Frk. Hagman

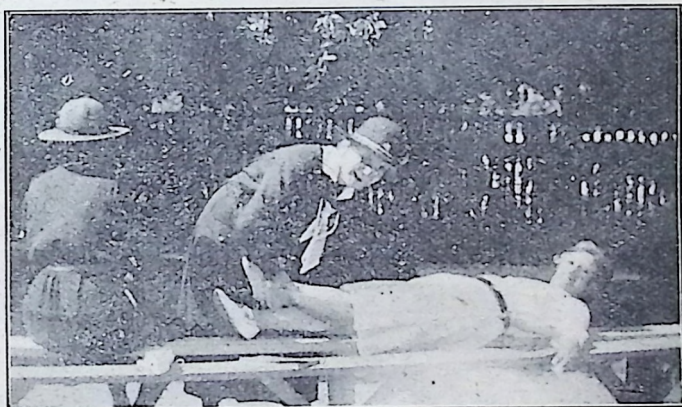
giver Fromses

Ben Massage

efter en

anstrengende

Dag.

Naar man tænker tilbage paa dem, er det som at blade i en stor, broget Billedbog, morsomme smaa Optrin, Folkedanse, Fremvisning af historiske Begivenheder, Sang og Musik, Spejderkomedier m. m. afvekslede hinanden. Sent vil vi glemme Finlændernes yndefulde Dans og Gymnastik, den lille norske Skolepiges Stil om Mennesket, K. F. U. K. Spejderne saa ægte danske Friluftskomedie, hvori Nisser, Elverpiger, Klintekongen, Havmanden, Lygtemænd og Heksen ridende paa sit Kasteskaft fulgt af sin uartige Troldeunge optraadte. Og Svenskernes historiske Optrin, hvor var det smukt — og hvilket Arbejde, de har haft med at lære udenad.

dette første Førermøde ikke skulde blive det sidste. —

Sidste Lejrbaal formede sig som en Hyldest til alle de, der havde trukket Lejrens store Læs. Gæsterne overrakte dejlige Blomsterbuketter til Grevinden, Frøken Lütken, Professorinde Ulbricht, Korpssekretær Frk. A. Petersen, Souschefen og „Fromse“ — „Kærligheden uden Strømper“, som hun blev døbt — og stor var Jublen, da „Fromse“ maatte frem efter Buketten og heller ikke ved den Lejlighed mødte med Strømper. —

Hvor havde vi dog haft det dejligt paa Trolleborg. Tak, Tak og atter Tak til Grevinde og Grev Reventlow for den mageløse Gæstfrihed, vi alle nød

paa Trolleborg, for al den Hjertelighed vi mødte — og for den udstrakte Tilladelse til at færdes overalt paa dette

smukke Sted. Alt dette havde sin meget store Andel i, at Lejren blev saa vellykket, som den gjorde. —n.

Island ved Afrejsen.

Fra den internationale Conference i Amerika 1926 ved Divisionschef Fru Inger Engholm.

(Fortsat).

En Verdensspejderlejr er det. — Førere fra 38 Nationer er kommet til Amerika for at deltage i Conferencen i Camp Edith Macy. En Flagallé var det første, vi saa, da vi naaede dertil. Hvert Flag bæres af en Spejder, der skal være Aïde for det Land. To glade Damer tager imod Frk. Lund og mig. Op over Bakken gaar det lange Tog til „The great hall“, der skal indvies samme Aften. Hele den mægtige Grund med flere Lejre og den store Samlingshal er skænket Spejderne af Mr. Macy til Minde om hans afdøde Hustru, der havde været Spejder. Arkitekt Rippus, hvis Hustru er Korpsets Director, har bygget Hall'en. Fra store, lave Vinduer og Glasdøre ser man ud over de store Vidder, i hver Ende af Hall'en er store

aabne Ildsteder, Blomster og Lys. Med en smuk Højtidelighed foregaar Indvielsen. Førere i Lejruniform, vide Benklæder og Kittel af brunt Silke, kom ind, bærende Lys i Hænderne og sang en Kantate; der blev talt smukt om Mrs. Macy, og saa kom de forskellige Landes Repræsentanter, lagde sit lille Bundt Kviste paa Baalet og fortalte, hvad deres Land gav Verden, og saa sang vi taps: „day is done“ og begav os til den Lejr, hvor vi nu skulde høre til i en Uge. Min Lejr laa højt oppe, en hel Bjergbestigning, og kønt saa det ud i den mørke Nat at se de mange smaa, lysende Punkter: Lommelygterne.

I min Lejr var Førere fra England, Polen, Itatien, Frankrig, Luxemburg Uruguay og Amerika. I store Telte med

Forsiden aaben, sov vi i rigtige Senge, tre i hvert Telt, storartet indrettede Køkkener og Vaskepladser samt et Hus med Kamin til Regnvejsdage, hørte til hver Lejr. Der var ogsaa i nogle Lejre Huse til dem, der ønskede det, og de var, ligesom Teltene, aabne til den ene Side, saa de var lige saa gode. I vor Lejr spiste vi Morgenmad: Frugt, Havregrød, Æg og Flæsk, The eller Kaffe. Undertiden spistes der ogsaa til Middag i Lejrene, og saa var der Gæster. Amreikanerne byttede om paa deres internationale, for at saa mange som muligt kunde lære dem at kende, ogsaa Amerikanerne i Lejrene var fordelt efter delængst mulige Afstande, hvor de ikke kendte hinanden.

Næste Morgen kaldte den store Klokke til Morgenparade, hver Spejder med sit Flag, i Midten gik Amerikas Flag til Tops. Mrs. Hoover fremsagde først Spejderløftet og -Lov, og hvert Lands Repræsentant fremsagde saa deres. Jeg hørte, at vi er et af de faa Lande, der har beholdt Drengenes „vaagen, modig og ren“, de fleste havde „at hjælpe andre“. I et stort Telt begynder saa Nationernes „roll call“; hver Formiddag sidder vi og hører Rapporter fra alle Lande — for Lande med to Korps aflægges selvfølgelig Rapport for begge. Frankrig og Belgien har hver to Korps: Det nationale og det romersk-katolske, Sverrige og Norge ligesom os: „K. F. U. K.“

og det nationale, og Finland tre, men dér er det Sproget. Nogle Beretninger er tørre Fakta, andre giver et levende Billede af deres Spejdere. „Porto Rico“, der er ganske ung, er ustyrlig morsom, f. Eks. hvor hun fortæller om sin første Træningslejr i Amerika og om, at hun ikke kan faa sine „Raad“ til at bestille noget — hun maa gøre det hele selv.

Om Aftenen er der Foredrag, hvor Dame Katherine Furse's er det interessanteste; det er i sig selv en Oplevelse at have truffet hende, en af Spejderbevægelsens største Skikkelser. Jeg har lige haft Besøg af Føreren fra Chicagos 5000 Spejdere; hun fortalte, at de vilde forsøge at invitere Dame Furse dertil, for, som hun sagde: „Alle Førere bør have Lejlighed til at træffe hende.“

Mrs. Hoovers Tale om Lejre gav ogsaa noget at tænke over. Rangers' store Spejdere blev der ogsaa talt meget om, dog uden at der egentlig fremkom noget nyt. Programmet for det lignede meget det, vi i H. D. har brugt

som Vinterprogram for store Spejdere, ikke nogle af de alvorligere Overvejelser, som vi har set vore Drengekorps drøfte for deres Rovers.

Den 13. Maj foregik selve Konferencen, som leledes af Lady Baden-Powell. Resultatet af denne er meddelt Chefen; men af Interesse for alle Spejdere vil det vel være at høre, at der blev foreslaaet et nyt Duelighedstegn, nemlig et

Vor Repræsentant i Amerika.
Divisionschefen i Hellerup.

internationalt, og virkelig morsomt for de store Piger at arbejde med. Kendskab til de Flag, hvis Nationer hører til „international council“, Korrespondance paa et fremmed Sprog et Aar, Kendskab til forskellige internationale Institutioner, „Nationernes Forbund“, Girl Guide International council, Internationale Røde Kors og et Par Ting til. Efter Conferencen kom Sir Baden-Powell til Lejren. Han fortalte om Drengenes Conference, og at han medbragte en Bronceokse til England til Minde om den ukendte Dreng, der havde bragt Spejderbevægelsen til Amerika.

En Amerikaner spurgte en Gang i London en Dreng om Vej. Drengen fulgte Amerikaneren dertil, hvor han ønskede at komme, og Manden vilde saa give ham nogle Penge. „Nej Tak! jeg er Spejder“, sagde Drengen, og saa vilde Amerikaneren høre, hvad det var for noget, og Drengen fortalte ham lidt derom og sagde, hvor han kunde faa mere at vide. Amerikaneren blev interesseret og gik til Hovedkvarteret og kom saa hjem med alt, hvad han havde hørt. Det synes jeg var en god Historie og har derfor taget den med her.

Sammen med Sir B.-P. kom Dr. Vincent, Præsident for the Rochefelles Institution, til Lejren og holdt et Foredrag om international Sundhed, og der sagde han saa meget godt om Danmark. Der er ingen Kopper i Danmark. Der dør færrest Kvinder i Barselseng, ringe Børnedødelighed (det sidste har jeg desværre efter at være kommet hjem set, at det ikke passer mere). Vore Skoler talte han ogsaa godt om, saa vi blev spurgte, om vi kunde taale saa megen Ros, uden at faa „svelled head“. Drengeførereren fra Jamboreen kom ogsaa til Lejren; han spurgte os, om vi ikke savnede Rødgrød. Vi mente nok, at det gik i Maj Maaned.

Dr. Adams, Medlem af Udvalget for

Undervisning, tog Frk. Lund og mig til et Besøg i en Kostskole, en af de progressive Skoler. Der var ganske smaa Børn og unge Mennesker i Gymnasiealder, pragtfulde Omgivelser, store Arbejdsrum med Ovne til at brænde de mindstes første Forsøg i Lerarbejde til de stores virkelige kunstneriske Arbejder. Trykkeri til at gengive Digte, Illustrationer o.s.v.. selvfølgelig ogsaa Træ- og Jernsløjd, Laboratorier og Teatersal til at spille selvdramatiserede Arbejder med selvavede Dekorationer.

En af Dagene benyttedes til Automobilture i den vidunderlige Omegn, over Hudsonfloden op til „West point of the storm-kings-highway“ gik Turen. Paa Vejen besøgte vi Mrs. John Rochefeller, fik The og saa den herlige Park, Turen sluttede med Middag hos Mrs. Rotchild. En stor „Ralle“ af de Westchester Pigespejdere saa vi ogsaa. Som i Massachusetts var der Orkester og Sange, men Hovedtingen her var Konkurrence i Underholdning. Hver Underholdning maatte kun tage faa Minutter, jeg tror det var fem, og der var mange baade morsomme og smukke. Nu er jeg vis paa, at 221 Helleruppiger vil sige: „Du kan jo ikke fordrage morsomme Opvisninger, saa det kan Du ikke bedømme“, saa jeg maa have Lov til at sige, at ved højlys Dag eller i en Sal kan jeg mere mig vældigt over noget morsomt, det er kun ved Lejrbaal, jeg ikke synes, det passer. Altsaa, der var en sort Trop, der forestillede „Omnibus“ saa morsomt, at ingen kunde staa for det. Ogsaa Billy, der i 1936 søger sig en Kone, og naturligvis ender med at overrække sit store røde Hjerte til en Pigespejder, var virkelig god-morsom; men bedre synes jeg jo nok om Eventyrkomedier og hvad der ellers var kønt. En Lejrslagnings med Bygning af Blokhus og Baaltænding var meget flot. Den sidste Aften i Lejren var vi i National-

dragter, sang og dansede Folkedanse. Jeg blev af med vor Soløve, som I kan hilse paa, naar I besøger Camp Edith Macy; saa for sidste Gang sang vi Taps sammen.

Næste Morgen rejste vi til Buffalo, ridende Politi eskorterede os til Hotel Statler, hvor vi boede paa 12. Sal. Det saa festligt ud at se nedover Byens Lys. Om Morgenens mødte vi igen en ny Gruppe Spejdere og „Raad“, og Byens Skolebørn hilste os med Sang og Blomster paa Vej til Niagara, som vi

Hilsner bragte de og vinkede til os, da „Melita“ sejlede bort fra Canada.

En dejlig Hjemtur med Sol og fint Vejr hele Vejen, en hyggelig Kaptajn, der kaldte paa os hver Gang, der var noget kønt at se. Vi sejlede ganske nær til flere Isbjerge. Men det bedste af det hele: et godt Kammeratskab mellem os alle. I Cheerbourg, Southampton og London spredtes vi for at rejse hver til sit og hjemme fortælle om de gode Venner, Spejderne har i hele Verden.

Her bringer jeg en Hilsen til alle

Fra Amerika.

saa baade fra Amerika- og Canadasiden. I Canada hilste the mayor og nogle Spejdere i blaa Uniformer paa os. Niagara Fort besøgte vi ogsaa, og Soldaterne holdt en fin Parade for os, ganske som en Kongerevue herhjemme.

Og saa var Amerikaturen til Ende.

Mrs. Warren, Canadas Commissioner, var nu vor Vært. Vi fik lige hilst paa Spejderne i Toronto og Montreal. Blomster, mange smukke og glade

Spejderne fra de amerikanske Spejdere. Hils, sagde de alle.

Og hjemme i Danmark blev jeg festlig modtaget af „Fib“ med sin Esbjerg-trop; det var en Overraskelse. I Korinth fortalte jeg i tre Timer og kom saa hjem til Byen, hvor Spejderne modtog mig med en „Tak, fordi Du er hjemme igen“.

Det var vel en god Afslutning paa en god Tur. —

(Fortsat fra Side 107).

Men for at trøste mig i Tomheden efter Festen, vil jeg opmuntre mig selv med et lille Digt, som en Spejder vilde have deklameret samtidig med, at hun overrakte Chefen en Buket højrøde Geoginer. Uheldigvis fik hun den ikke afleveret, da hun i Forfjamskelse kom til at sætte sig paa Buketten og for Resten ved et Uheld var kommet til at spille Chokolade paa det hvide Baand, det holdt Buketten sammen:

Som Alnaturens Blomster smaa
paa Solen monne kigge,
saa alle Pigespejd're blaa
med Fryd din Storhed blikke!
Oh, Chef!

S. 244.

LANDET OVER

Sjællands Division.

Slagelse Trop.

26/8 Deltager i Drengespejdernes Fest og Bal.

29/8 8 store Sp. mødte til Fru Officiant Thomsens Begravelse.

5/9 Tropstur med Terrainleg.

23/9 Tropsaften. Troppen fylder 11 Aar. Planlæggelse af Vinterarbejdet.

26/9 Fødselsdagstur med Chokoladekogning og Lejrslagning.

Roskilde Trop.

30/8 Lejrbaal. Ugl. Patruljemøder; arbejder til Husflidsfondet.

Frederiksværk Trop.

2/9 Hele Troppen til Kaffe hos en af Spejderne.

10/9 Troppen inviteret til Fødselsdag i Auderød.

12/9 12 Spejdere gik ud til Sandkroen og tilbage. Havde Mad med som spistes paa Grøftekant.

23/9 Mødeaften. Tørklædeforbindinger, Sang og Kimsleg. Morsealfabetet.

25/9 Cykletur til Nøddebo Huse, hvor vi besøgte Frederiksværk Ulveunger, der laa i week-end Lejr der. Drak The derude og havde det meget fornøjeligt.

Vordingborg Trop.

4/9 Troppen udfører en good-turn

paa Alderdomshjemmet. Smaa Komedier og Sange.

12/9 Turneringsholdene paa Trænings-tur.

17/9 Troppen hjælper til med Salg af Rundskuehefter paa „Vordingborgdagen“.

18/9 Tropsmøde.

19/9 Turnering mellem Præstø, Stege, Stubbekøbing og Vordingborg. Chefen og Souschefen fungerede som Dommere. Om Aftenen Parade med Præmieuddeling. Præstø fik Sølvplade for Hold under 14 Aar, desuden en Samaritplade. Vordingborg fik Sølvplade for Hold over 14 Aar. Festlig Samvær, Chokolade, Sange og Taler.

25/9 Tropsmøde. Sølvpladen slaas paa. Brev fra en gl. Spejder oplæses.

26/9 Troppen inviteret til Præstø, hvor den trods ugunstigt Vejr tilbragte en fornøjelig Dag; bl. a. besøgte Nysø Museum og Park.

Præstø Trop.

Træning til Turnering og til en Underholdning for vore Gæster fra Vordingborg.

19/9 Turnering i Vordingborg. Vi faar Sølvpladen for Hold under 14 Aar samt Samariterpladen.

26/9 18 Sp. fra Vordingborg er vore Gæster. Tur om Formiddagen. Om Eftermiddagen beser vi Nysø Musæum og Park.

1 Sp. udm. og rejst til Spejderskolen.

Elisabeth Flyvstue

fung. Divisionschef.

Hellerup Division.

6/9 Divisionsrådsmøde.

13/9 Møde om Turnering, der fastsættes til den 31. Oktober. Troppen skal ikke vide, hvad Konkurrencerne består i før samme Dag. — Vær beredt. —

29/9 Dommersmøde om Turneringen, ingen af Divisionens egne Førere er Dommere.

Troppene

Ryvangen.

Ugentlige Patruljemøder. Træning til Sangkonkurrencen og Prøverne.

4/9 Tropsmøde.

13/9 Tropsaften. Lysbilleder fra Som-

merleiren. Brudstykke af en Skærsommernatsdrøm. Sang.

19/9 Week-end Lejr ved Værløse.
Konkurrence i Spejderfærdigheder og Sang. Nøddeplukning.

Strix Bubo.

Ugentlige Patruljemøder. Prøverne.
28/8 Tropsfest. Forældrene deltager.
Afsked med Gertrud, der faar overrakt et Billede af Troppen og forærer Troppen Billeder fra Lejre. Standerindvielse. Tropsraadsformanden taler. Lejrbaal med Underholdning. Kaffebrød i Haven, der er oplyst med kulørte Lamper. Taler og Sange.

11. —12/9 Week-end Lejr paa Bjerget.

De stores Trop.

2. Øbro.

II Øbro's Fører er rejst til Frankrig for længere Tid. De yngre Spejdere gaar over i Divisionens andre Troppe, saa den udelukkende bestaar af store Spejdere. Tropsraadet uforandret.

14/9 Tropsmøde hos Divisionschefen, der lægges Program for 3 Maaneder.

Fører vælges for 3 Maaneder. Valt blev med $\frac{2}{3}$ Stemmer Oda Andersson, tidligere Patruljefører i Troppen, der det sidste Aar har opholdt sig i England.

20/9 Sangaften.

1. Hellerup Trop.

Ugentlige Patruljemøder med Træning i Spejderfærdigheder til Enkeltmandskonkurrencen. Ekstra Sangmøder 1 a 2 Gange om Ugen i Anledning af Sangkonkurrencen.

4.—5/9 Week-end Lejr i Kodalen Trørød. Lejrbaalsunderholdning, Prolog, Tableau med Deklamation, Patruljesang. Konkurrence om Standerstang. Spejderfærdigheder, Madlavning, Kivi vandt, turn-out indbefattet.

25.—26/9 Week-end Lejr i Trørød. Dejligt Baal om Aftenen. Regnvej om Søndagen. Konkurrence paa Høloftet.

2. Hellerup Trop.

Sangholdet 4 Møder.

Nigterungerne 4 Patruljemøder. Week-end Lejr i Holte. Robin Hood 5 Patruljemøder. Tur og Madlavning.

3. Hellerup Trop.

Ugentlige Patruljemøder, alt Træning til Divisionskonkurrencen.
Troppen synger.

1. Holte.

Ingen Rapport.

1. Øbro.

Ingen Rapport.

Nærum Trop.

5/9 Tur med Sporing, Højde og Afstandsberegning i Ørholm.

22/9 Hele Troppen var inviteret til kunstigt Lejrbaal hos Grete Vallø i Anledning af hendes Rejse til Belgien. Hendes Patrulje „Baloo“ havde forskellig Underholdning. Deklamation, Tableau, Sang og Dans, hvorefter Tropsføreren takkede Grete for hendes gode Arbejde som Patruljefører og indsatte Dorrit Schou som Patruljefører for „Baloo“.

Ugentlige Patruljemøder, hvor „Ninna“ træner til Sangkonkurrence. „Baloo“ har travlt med Forberedelser til Afskedsfesten. 3. Patr. træner til II Kl.s Prøven.

Inger Engholm,
Divisionschef.

Sydjyske Division.

Aabenraa Trop.

26/9 Fejrer Kongens Fødselsdag sammen med de gule og grønne Drengesp. Kl. 3 March gennem Byen til Statsskolen, hvor der drikkes Chokolade. Tale og Sang. Afslutning Kl. 5 $\frac{1}{2}$.

1. og 7/9 Holdbold.

12/9 Tropsstur med Terrænleg.

20/9 Der uddeles Roller til Underholdningen til Troppens Fødselsdag.

23/9 Førermøde.

Ingen Rapport fra Patruljeførerne.

1 Tilgang.

Esbjerg Trop.

29/4—2/5 16 Sp. deltog i Førerkursus i Aabenraa.

4/5 Sangkoret synger paa Sygehusets Afdelinger for Patienterne.

21/5 2 Sp. gaar 40 km paa 7 Timer 50 Min.

22/5—24/5 Pinselejr paa Fanø, 3 Ribespejdere deltager.

29/5 Modtager Fru Engholm ved Englandsbaaden.

I Patr. paa Grund af Eksamen ingen Møder, II og III Patr. ugl. Møder.

2/6 Salg af Fredsmærker.

5.—6/6 5 Spejdere i Lejr i Varde. Arbejdet har været standset paa Grund af Eksamen. I Patr. ingen Møder. II Patr. ugentlige Patruljemøder. 2 Afgang.

4/8 Tropsmønstring. Troppen deles i 5 Patr. Astrid Petersen udnævnt til Ass. og fungerer som Tropsfører under Tropsføreren Bortrejse. Der udnævnes nye Patruljeførere, Intendant, Adjudant og Korporaler.

23/8 Tropsraadmøde. Tropsføreren meddeler sin Bortrejse og Planen for Vinterarbejdet.

24. og 31/8 Førermøde. Tropsføreren taler om Patruljeførernes Ansvar og Opgaver, Planen for Patruljemøder, Love og Bestemmelser. Adjudant og Intendant sættes ind i Arbejdet. III, IV og V Patr. hver 1 Møde. 1 Afgang.

15/9 solgte Troppen Høstblomster.

7/9 Førermøde. Patruljeførerne fik deres Distinktioner, flyttede hen i det nye Tropslokale hos Ragna Møller.

12/9 Tropstur. Tog Afsked med Fib, Terrænleg i Strandskoven. Røver og Politileg. I Patr. 3 Møder, II Patr. 2 Møder. III Patr. 4 Møder. IV Patr. 4 Møder. V Patr. 3 Møder.

Fredericia Trop.

9/9 Tropsmøde.

12/9 Inviteret med til Drengesp. Fest i Anledning af deres Fødselsdag. 3 Pigespejdere spiller med i en Komædie.

15/9 Nogle Sp. sælger Høstblomst.

19/9 Aksindsamling til Fordel for „Jylland“. Ugentlige Patruljemøder. 2 Sp. udenfor Nr. p. Gr. af Læsning.

Haderslev Trop.

29/4—2/5 10 Sp. deltog i Førerkursus i Aabenraa. 2 Astronommærker og et Symærke.

21/5 I Patr. Høstagsstur til Pamholt, mødte Forfatteren Bjørn Eriksen, som lovede Patr. to af sine Bøger.

II Patr. ugentlige Møder, III Patr.: Møderne indstillet paa Grund af Eks.

3/7 Høstagsstur med Motorbaad udad Haderslev Dam, lavede Mad der.

6/7 Førermøde. Troppen slaaet sammen til 2 Patr. Tropsraadet drøftede Tropslejr paa Aarø. 3 Tilgang. Ingen Patruljemøder i Sommerferien.

11/9 Tropstur til Stamp.

15/9 Salg af Høstblomster.

22/9 Aksindsamling til „Jylland“.

10. og 23/9 Førermøde. Drøftelse af Underholdning til et Forældremøde. Der sendtes Gave til den forh. Tropsfører, der har faaet en lille Dreng. I Patr. 1 Møde. Patruljemøder til Dels indstillet, da Troppen over sig til en Underholdning. 1 Bortrejse.

Ribe Trop.

29/4—2/5 2 Sp. deltager i Førerkursus i Aabenraa.

4., 7., 11., 14., 18. og 20/5 Samariterkursus, alle Spejderne bestod.

23/5—24/5 3 Sp. deltog i Esbjerg Trops Pinselejr.

27. og 31/8 Patruljemøde. 1 indmeldt. 19/9 Troppen i Kirke, overværede en Ordination.

26/9 Tropstur til Sena, Madlavning, Sporing, Ugentlige Patruljemøder.

Sønderborg Trop.

18.—25/7 Sommerlejr, som i Grunden skulde have været paa Turø; men da Sp. kom til Svendborg, fik de den Besked, at der var udbudt Mund- og Klovesyge paa Turø. Heldigvis var der sørget for Plads til dem paa „Vejlegaarden“ hos Søren Lolk.

14/7 Aften. Søren Lolk holder Foredrag for Spejderne, ledsaget af Lysbillede, om bedre Byggeskik og om at holde de gamle Sæder og Skikke i Ære.

16/7 Høstagsstur til Brejninge, Troense og Valdemarsslot. I Troense en hel Del gamle Huse, som Spejderne rigtig kunde glæde sig over efter at have hørt Søren Lolks Foredrag. Om Aftenen 2. Del af Foredraget. Paa Udturen besøgte Spejderne Ollerup Gymnastikhøjskole for at se Svømmehallen. Et Par Møder angaaende Lejren. Patruljemøderne indstillet paa Grund af Patruljeførernes Bortrejse. 2 Tilgang, 1 Afgang.

21/8 Troppens Fødselsdag, som fejredes med Gilde i Tropslokalet. Festen overværedes af Divisionschefen og Tropsraadsmedlemmer. Der var Underholdning. Lagkage med Saffetvand.

Ugentlige Patruljemøder.

19/9 Tropstur til Vemmingbund. Forhindringsløb, Gravning af Feltkomfur og Kogerende, Kast med Redningsreb.

1/9 Førermøde. Omordning af Patr., alle Rekrutter samles i en Patr., naar de har taget II Kl.s Prøven overgaar de igen til deres gamle Patr. 2 Sp. rejst fra Byen. Den ene blev staaende som passiv, den anden overgaar til Korinth Trop. I Patr. 4 Møder (min Anerkendelse for Husflidsmøderne. Fromse). II Patr. 3 Møder. III Patr. 4 Møder. IV Patr. 4 Møder. V Patr. 4 Møder.

Tønder Trop.

29/4—2/5 4 Sp. deltog i Førerkursus i Aabenraa.

7/5 Tropsmøde. Omordning af Trop-

pen, nu bestaar den af 2 Patr.: „Bim“ og „Vidanpatruljen“. Planlægelse af Pinselejr.

13/5 Troppstur.

21/5 Troppsmøde, ordnede det sidste til Lejren. Pinselejr ved Kallund. Arbejdet indstillet i Juni Maaned paa Grund af Eksamen. 1 Afgang.

28/8 Troppsmøde. Arbejdsplan for den kommende Maaned. Asta Christiansen udnævnt til Patruljefører.

27/9 Troppsmøde. To Sp. tog 1. Del af Ordonnansprøven. Der arbejdedes paa Tropplokaleudstyr.

6. og 28/9 Førermøde. Alle over 14 Aar deltager i Førermøderne. Regnskab gennemgaaes, Te, Sang.

I Patr. 3 Møder (Bravo — Husflid. Fromse). II Patr. 3 Møder. 2 Tilgang.

Rapporten for Maj Maaned var afsendt i rette Tid herfra, Fejlen maa ligge hos Bogtrykkeren. — (Pladsmangel!)

Er der intet interessant foregaaet i Troppene, siden der er indløbet saa faa Rapporter?

Til Troppsførerne.

Indprent Deres Sp. at arbejde flittigt, til næste Sommer bliver der Divisionslejr med Turnering, den følgende Korps-turnering; det er Maalene for jert Arbejde. Pas paa den kammeratlige Tone indenfor Troppene. Fromse.

Ellen From-Petersen,
Divisionschef.

Pigespejdernes Sangbog

kan faas fra Spejderskolen, Korinth.

Den koster 1 Kr. 60 Øre plus Porto.

Skriv efter flere paa een Gang.

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT

Studiestræde 30

Telefon 3186

ALLE MUNDERINGS- OG UDRUSTNINGS-
GENSTANDE TIL PIGESPEJDERNE

P R I S L I S T E
TILSENDES PORTOFRIT

Spejderkort.

Nu bruger alle Spejdere de nye Spejderkort, som faas paa Spejderskolen, Korinth. Prisen er kun 5 Øre pr. Stk. Ved Køb af 100 Stk. sendes de portofrit, og ved Køb af 500 gives 20 pCt. Rabat.

Til „Spejderskolen“, Korinth, Fyn.

Undertegnede bestiller herved:

- Stk. „Pigespejderbog“, indb. à Kr. 4.25.
..... “ „Pigespejdersangbog“, indb. à Kr. 1.60.
..... “ „Pigespejdernes Notesbog“, komplet à 80 Ø.
..... “ løse Blokke til do. à 30 Ø.
..... “ Pigespejdersangen „Drag i Solskin ud —“
Tekst og Noder à 25 Ø.
..... “ Spejderpostkort à 5 Ø. (Se Annoncen).

.....
(Navn og Adr.)
.....

Pigespejdersangen

DRAG I SOLSKIN UD -

(MUSIK OG TEKST)

FAAS — SAA LÆNGE OPLAG HAVES — FRA
SPEJDESKOLEN — KORINTH

à 25 Øre.

Beløbet plus Porto kan indsendes i Frimærker.

Redaktør: Fru J.-M. Willer, Lindealle 4, Horsens. — Administration: Spejderskolen, Korinth.
Abonnementspris: 3,00 Kr. aarlig, Udlandet + 1,20 Kr. i Porto. — Ekspedition og Tryk:
Brdr. Larsens Bogtrykkeri, Bestyrer H. Gornitzka, Faxe.